

Sygn. akt I C 809/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Iwona Górską

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda K. B. kwotę 10 325 zł. 29 gr.(dziesięć tysięcy trzysta dwadzieścia pięć złotych 29/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda K. B. kwotę 2827 zł. 28 gr.(dwa tysiące osiemset dwadzieścia siedem złotych 28/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygn. akt I C 809/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 15 grudnia 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego. W jego wyniku uszkodzeniu uległ stanowiący własność powoda samochód marki F. (...) nr rej. (...). Winnym spowodowania kolizji był kierujący pojazdem ubezpieczonym w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

Okoliczności bezsporne

Ubezpieczyciel dobrowolnie wypłacił tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu sumę 21 058,72 zł.

Okoliczność bezsporna

Uzasadniony ekonomicznie i technologicznie koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 31 384,00 zł.

Dowód: opinia biegłego R. P. – k. 54-76

Ocena dowodów

Sąd uznał opinię biegłego R. P. (wraz z uzupełnieniem pisemnym) za jasną, pełną i wewnętrznie niesprzeczną. W zakresie wyliczenia kosztu naprawy sąd brał pod uwagę wariant opinii zawarty w opinii głównej co do kwoty 31 384 zł. albowiem pozwany nie wykazał, iż pojazdy były części nieoryginalne. W ocenie Sądu zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem nie ma podstaw do przyjęcia, że zastosowanie części Q prowadzi do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji w sytuacji kiedy w dacie szkody w pojeździe były wyłącznie części oryginalne, szczególnie przy pojeździe wyprodukowanym w roku 2012. Biegły w sposób wyczerpujący ustosunkował się do zarzutów podnoszonych przez stronę powodową co do zasadności przyjęcia stawek w opinii głównej oraz zakresu naprawy pojazdu.

Pozwany nie zakwestionował opinii biegłego sądowego.

Nie budziły również wątpliwości dokumenty prywatne złożone przez strony.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności była bezsporna.

Powództwo było zasadne w zakresie refundacji pozostałej części kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu (31384 zł.– 21058,72 zł. = 10 325,29 zł).

Opinia biegłego uwzględniała stawki usług naprawczych z rynku lokalnego (por. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I**. sentencji na mocy art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono na mocy art. 361 § 1 k.c. a contrario jako zawyżone (**punkt II**. sentencji).

Koszty

O kosztach stron orzeczono w **punkcie III**. sentencji na mocy art. 100 k.p.c. (stosunkowe rozdzielenie). Powód wygrał proces w 67%, pozwany – w 33%. Koszty powoda to: opłata sądowa od pozwu (767 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (4800 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 1000 zł (wykorzystana część zaliczki), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). 67 % z sumy tych kosztów to: 4411,28 zł. Koszty pozwanego to: opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (2.400 zł, § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). 33% z sumy tych kosztów to: 1584 zł. Różnica na korzyść powoda to: 2827,28 zł.